

200705197/1.

Datum uitspraak: 22 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/15423 en 07/15422 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 16 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 17 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

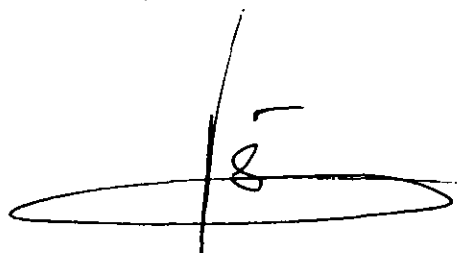
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2007

91-553.

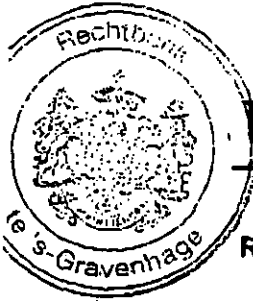
Verzonden: 22 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/15423 BEPTDN en 07/15422 BEPTDN

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van
hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 16 juli 2007

inzake:

geboren op
van Algerijnse nationaliteit,
IND dossiernummer: 9508.11.8073,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M.B.Y. Vet-Keizer, procesvertegenwoordiger.

Procesverloop

Op 1 maart 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw
2000). Verweerder heeft bij beschikking van 6 april 2007 deze aanvraag afgewezen op
grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Daarnaast is aan verzoeker
niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van
artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

Bij beroepsschrift van 10 april 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking
van 6 april 2007. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/15422 BEPTDN. Verzoeker is
meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 10 april 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een
voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op
de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden.
De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft

Zaaknummers: AWB 07/15422 en 07/15423 BEPTDN

2

plaatsgevonden op 22 juni 2007. Verzoeker en zijn gemachtigde zijn niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 11 augustus 1995 voor de eerste maal aanvragen om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf gedaan. Bij beschikking van 5 november 1996 zijn deze aanvragen niet ingewilligd. Op 12 december 1996 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 17 januari 1997 is het bezwaar ongegrond verklaard. Hiertegen heeft verzoeker beroep ingesteld. Bij uitspraak van 16 december 1999 heeft de president van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingplaats Zwolle het tegen deze beschikking ingestelde beroep gegrond verklaard, de beschikking van 17 januari 1997 vernietigd en verweerder opgedragen opnieuw op het bezwaarschrift te beslissen. Bij beschikking van 22 augustus 2000 heeft verweerder het bezwaar tegen de beschikking van 5 november 1996 opnieuw ongegrond verklaard. Het tegen deze beschikking ingediende beroep is bij uitspraak van 3 januari 2002 van deze rechtbank ongegrond verklaard. Daarmee is de beschikking van 22 augustus 2000 in rechte komen vast te staan.

Verzoeker heeft op 1 maart 2007 een herhaalde aanvraag ingediend. Verzoeker doet een beroep op de pardonregeling. Voorts heeft hij verklaard dat hij reeds twaalf jaar in Nederland verblijft, dat hij aan de Nederlandse cultuur gewend is geraakt en hij geen toekomst meer heeft in Algerije.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden. Het beroep van verzoeker op de motie van 30 november 2006 en de pardonregeling worden niet beschouwd als nova. Ten aanzien van de door verzoeker gestelde medische klachten heeft verweerder overwogen dat verzoeker in het gehoor van 14 maart 2007 geenszins te kennen heeft gegeven dat hij medische klachten heeft en er derhalve geen aanleiding bestaat hierover thans te oordelen noch om hiernaar onderzoek uit te voeren. Het is aan de vreemdeling om alle relevante feiten en omstandigheden aan te voeren die van belang zijn voor de beoordeling van de herhaalde asielaanvraag en deze waar mogelijk te onderbouwen met relevante documenten. Nu verzoeker dat niet heeft gedaan is geen sprake van een novum. Om deze reden faalt ook verzoekers beroep op artikel 64 Vw 2000. Bovendien dient een artikel 64 Vw verzoek schriftelijk te worden ingediend voorzien van een toestemmingsverklaring medisch onderzoek. Ten aanzien van verzoekers beroep op het driejarenbeleid is door verweerder verwezen naar een vorige procedure waarin is getoetst aan het driejarenbeleid en geoordeeld werd dat verzoeker hier niet voor in aanmerking kwam. Evenmin slaagt verzoekers beroep op het buitenschuldbeleid, nu verzoeker niet heeft aangetoond dat hij daadwerkelijk al het mogelijke heeft gedaan om zijn vertrek te realiseren. Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid.

Verzoeker heeft een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel. Volgens verzoeker is de beslissing op zijn herhaalde aanvraag ten onrechte niet aangehouden in afwachting van het generaal pardon. Volgens verzoeker zijn de motie van 30 november 2006 en het generaal pardon wel nova. Verzoeker heeft zijn asielaanvraag ingediend voor april 2001 en heeft

Zaaknummers: AWB 07/15422 en 07/15423 BEPTDN

3

geen ernstige criminele antecedenten. Voorts heeft verzoeker een beroep gedaan op artikel 3 EVRM. Verzoeker stelt ernstige psychische klachten te hebben welke klachten bij gedwongen terugkeer zullen leiden tot een onmenselijke behandeling vanwege het ontbreken van adequate medische behandeling in het land van herkomst. Volgens verzoeker had zijn medische toestand bij de besluitvorming betrokken moeten worden en heeft verweerder ten onrechte geen nader onderzoek opgestart. Dat verzoeker zijn medische klachten niet kan onderbouwen met medische snukken valt hem niet aan te rekenen, nu verzoeker geruime tijd geen opvang heeft gehad, zodat hij niet verzekerd is. Bovendien zit hij in vreemdelingenbewaring, waardoor hij niet de volledige vrijheid heeft om artsen te benaderen om hem medisch te behandelen. Voorts beroept verzoeker zich op artikel 64 Vw 2000.

Beoordeling van het verzoek

Gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

Gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Zaaknummers: AWB 07/15422 en 07/15423 BEPTDN

4

moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijssnukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 3 januari 2002 van deze rechtbank in rechte is vast komen te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Algerije geen reëel risico lopen op een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen.

De aanvraag van 1 maart 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Verzoeker heeft aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd dat hij reeds lange tijd in Nederland verblijft, hij hier is ingeburgerd en hij daarom hier in Nederland wil blijven. De voorzieningenrechter is van oordeel dat deze redenen niet kunnen afdoen aan de eerdere asielbeschikking van 22 augustus 2000, reeds omdat de redenen niet asielgerelateerd zijn.

Ook verzoekers beroep op de pardonregeling valt, nu ook dit beroep niet ziet op de onderhavige asielaanvraag, buiten de omvang van deze (asiel) procedure en derhalve kan de voorzieningenrechter hieromtrent geen oordeel vellen.

Ten aanzien van verzoekers stelling dat hij op medische gronden niet terug kan naar Algerije omdat terugkeer naar dat land tot een onmenselijke behandeling vanwege het ontbreken van een adequate medische behandeling zal leiden, overweegt de voorzieningenrechter - nog daargelaten dat verzoeker deze stelling eerst in de zienswijze naar voren heeft gebracht en derhalve te laat - dat verzoeker zijn standpunt op geen enkele wijze nader heeft onderbouwd dan wel geconcretiseerd met relevante documenten en dat derhalve evenmin aanleiding bestaat voor het oordeel dat sprake is van een nieuw feit als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Evenmin heeft verweerder in de enkele niet nader onderbouwde stelling van verzoeker dat hij medische klachten heeft aanleiding hoeven zien om een nader medisch onderzoek op te starten. Dat verzoeker niet aan zijn bewijslast zou kunnen voldoen omdat hij onverzekerd is en in vreemdelingenbewaring verblijft, doet hier niet aan af, nu verzoeker zijn stelling op geen enkele wijze nader heeft onderbouwd.

Ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 overweegt de voorzieningenrechter dat ook dit beroep niet in het kader van de onderhavige procedure kan worden beoordeeld en derhalve niet wordt aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

Zaaknummers: AWB 07/15422 en 07/15423 BEPTDN

5

Ook overigens is niet gebleken van nova.

Voorzover de stellingen van verzoeker betrekking hebben op de beslissing van verweerder geen vergunning te verlenen op grond van het driejarenbeleid respectievelijk het buitenschuldbeleid, overweegt de voorzieningenrechter aan deze stellingen voorbij te gaan, nu verzoeker daartegen bezwaar heeft gemaakt.

Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag af heeft kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.B.A. Mensink als griffier op 16 juli 2007.

Afschrift verzonden:

17 JUL 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

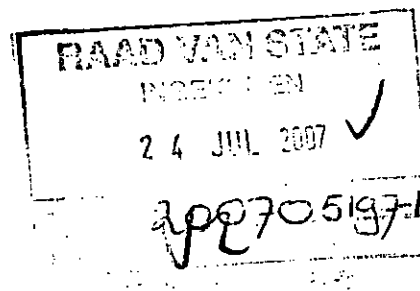
BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
Mr A.J. de Boer
mrw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 24 juli 2007

Inzake :
Dossiernr : 07.835/N
Uw ref. : 07/15423

/STAAT

3103-A

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 24 juli 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Kakes

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514-563770 Fax: 0514-566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Dergengelden.
Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

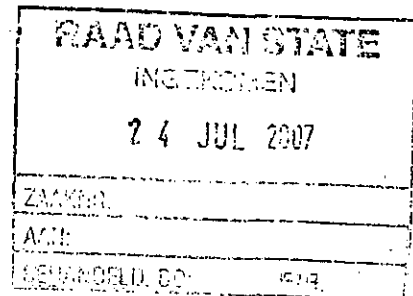
geboren op
van Algerijnse nationaliteit

Just. nr:

V-nr:

Procedurenr:

07/15423

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Algerijnse nationaliteit, thans zonder bekende woon- of verblijfplaats, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 10 april 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 6 april 2007. Bij zijn uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 17 juli 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (**productie 1**).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 16 juli 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ASSEN D.D. 16 JULI 2007**

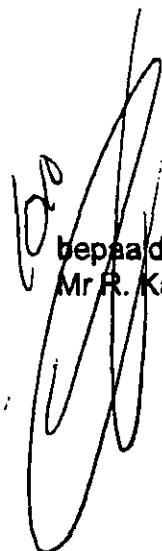
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat appellant zijn standpunt dat hem bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling wacht vanwege zijn medische toestand, op geen enkele wijze nader heeft onderbouwd. In dit verband overweegt de Rechtbank ten onrechte dat appellant deze stelling eerst in de zienswijze naar voren heeft gebracht. De Rechtbank acht dit te laat.

Als grief merkt appellant op dat de zienswijze behoort tot de besluitvormingsfase. Hetgeen appellant niet in zijn nader gehoor naar voren heeft gebracht, kan hij derhalve nog in de zienswijze naar voren brengen. Het is dan ook onbegrijpelijk dat de Rechtbank overweegt dat appellant zijn stelling te laat naar voren zou hebben gebracht, omdat hij de stelling pas in de zienswijze naar voren heeft gebracht. Deze overweging van de Rechtbank kan niet kloppen. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 16 juli 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 24 juli 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes